

Kontakty z dzieckiem

Materiał informacyjny

Jednym ze skutków rozstania się rodziców jest konieczność uregulowania kontaktów z małoletnimi dziećmi stron. Jeśli nie jest możliwe porozumienie rodziców w tym zakresie, konieczna jest ingerencja sądu.

Należy pamiętać, iż zgodnie z Kodeksem rodzinnym i opiekuńczym (art. 113 i następane), prawo do kontaktów przysługuje rodzicowi niezależnie czy posiada pełnię władzy rodzicielskiej. Dodatkowo, prawo do kontaktów z małoletnimi mają również dziadkowie, rodzeństwo, powinowaci w linii prostej, oraz osoby, które sprawowały przez dłuższy czas pieczę nad dzieckiem.

Sposób wykonywania kontaktów

Kontakty mogą odbywać się m.in.:

- ❖ poprzez odwiedziny, spotkania,
- ❖ zabieranie dziecka poza miejsce jego stałego pobytu,
- ❖ odbieranie dziecka ze szkoły, przedszkola lub innej placówki
- ❖ bezpośrednie porozumiewanie się,
- ❖ utrzymywanie korespondencji listownej,
- ❖ korzystanie z innych środków porozumiewania się na odległość, w tym środków komunikacji elektronicznej (skype, mail, etc.).

Warto pamiętać, aby uregulować kwestie związane z kontaktami w okresie Świąt Bożego Narodzenia, Wielkiejnocy, ferii zimowych, wakacji i świąt okolicznościowych, tak by dziecko mogło spędzić te ważne daty w określony sposób, bez ewentualnych konfliktów.

Jest więc możliwe żądanie ustalenia kontaktów, np. poprzez wskazanie, że rodzic będzie odbierał dziecko z jego miejsca zamieszkania np.: w każdą sobotę o godz. 10.00 i odwoził o godz. 18.00, zaś drugi rodzic będzie zobowiązany do przygotowania dziecka do wykonywania kontaktów. W podobny sposób można uregulować np. ferie, wskazując że pierwszy tydzień ferii dziecko spędza z matką, drugi tydzień z ojcem, a w kolejnym roku ustalić kontakty odwrotnie. Należy zadbać, aby sposób wykonania kontaktów był uregulowany jak najbardziej szczegółowo. Tak, aby uniknąć konfliktów na tle np. kosztów transportu czy godzin rozpoczęcia kontaktu.

Najważniejszą kwestią związaną z wykonywaniem kontaktów z dzieckiem jest fakt, aby rodzice kierowali się dobrem dziecka i nie utrudniali drugiemu rodzicowi kontaktów z dzieckiem. Wszelkie zmiany kontaktów uregulowanych przez sąd powinny się odbywać w ten sam sposób. Rodzic, u którego przebywa dziecko powinien umożliwiać wykonanie kontaktów, a rodzic uprawniony do nich, powinien je wykonywać. Oczywiście w przypadkach losowych jest możliwa zmiana terminu kontaktu. Niemniej, w przypadku utrudniania spotkań czy ich nie wykonywania należy liczyć się z konsekwencjami.

Sąd może jednocześnie zobowiązać rodziców do określonego postępowania, np. skierować ich do placówek lub specjalistów zajmujących się terapią rodzinną, poradnictwem lub świadczących rodzinie inną stosowaną pomoc (art. 113⁴ kodeksu rodzinnego i opiekuńczego).

W przypadku, gdy dziecko nie chce spotykać się z drugim rodzicem należy złożyć do sądu wniosek o zmianę sposobu kontaktów. Nie można samowolnie ograniczać spotkań. Oczywiście w przypadku zagrożenia życia należy np. wzywać patrol policji, niemniej dopiero orzeczenie sądu może zmienić wcześniejsze ustalenia.

Sąd może postanowieniem:

- ❖ zakazać spotykania się z dzieckiem
- ❖ zakazać zabierania dziecka poza miejsce zamieszkania
- ❖ zezwolić na spotkanie się z dzieckiem tylko w obecności drugiego z rodziców lub opiekuna, kuratora sądowego lub innej osoby wskazanej przez sąd
- ❖ ograniczyć kontakty do sposobów porozumiewania się na odległość
- ❖ zakazać porozumiewania się na odległość
- ❖ **ale również zakazać kontaktów rodzica z dzieckiem, jeśli poważnie zagraża to dobru dziecka lub je narusza**

EZGEKWOWANIE KONTAKTÓW

W przypadku, gdy:

- 1) rodzic, który sprawuje bezpośrednio opiekę nad dzieckiem utrudnia wykonywanie kontaktów ustalonych przez sąd,
- 2) rodzic, który jest uprawniony do kontaktów, nie wykonuje ich

drugi rodzic może wystąpić do sądu z wnioskiem o jego ukaranie. Odbywa się to dwuetapowo. Pierwszy wniosek składa się wskazując, iż wnosi się o zagrożenie nakazaniem zapłaty na rzecz rodzica uprawnionego do kontaktów określonej sumy pieniężnej za każde naruszenie obowiązku. Jeśli osoba, której sąd zagroził nakazaniem zapłaty oznaczonej sumy pieniężnej, nadal nie wypełnia swojego obowiązku, sąd nakazuje zapłatę należnej sumy pieniężnej w określonej wysokości. Odbywa się to na podstawie wniosku drugiego rodzica. Prawomocne postanowienie sądu jest tytułem wykonawczym i nie wymaga nadawania mu klauzuli wykonalności.